

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXV. — Izdan in razposlan dne 23. maja 1885.

70.

Dopustno pismo od 21. aprila 1885,

za lokomotivno železnico od Salcburga do avstrijsko-bavarske državne meje k Berchtesgadenu.

M i F r a n c J o ž e f P r v i,
po milosti Božji cesar avstrijski,

apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

Ker je po oblastvu upravičeni civilni inženir Alexander Werner v Linci zaprosil, da bi mu se dala dopustitev ali koncesija v delo in rabo lokalne železnice, katero je deloma izvesti kot cestno železnico (parno žlebovko, parni tramway), od Salecburga do avstrijsko-bavarske državne meje k Berchtesgadenu, vzvi-
delo Nam se je z ozirom na občno korist tega podjetja imenovanemu prositelju po postavi o dopuščanju železnice od 14. septembra 1854 (Drž. zak. št. 238), in tako tudi po postavah od 25. maja 1880 (Drž. zak. št. 56), od 26. decembra 1882 (Drž. zak. št. 180) in od 28. decembra 1884 (Drž. zak. št. 203), to dopustitev podeliti také le:

§. 1.

Dajemo koncesionarju pravico narediti in uživati lokomotivno železnico, od postaje Saleburške po cesarici Elizabeti slovoče železnice na Hellbrunn,
(Slovenisch.)

Grödig in Sv. Leonhard do avstro-bavarske državne meje k Berchtesgadenu, ki jo bodo izvesti kot lokalno železnico (parno žlebovko) s pravilno medkolesno širino.

Gledé stika tu dopuščene železnice s nje podaljškom do Berchtesgadenu, ako bi se izdelal na bavarskih tleh, bode koncesionarjeva dolžnost, podvreči se določilom dogovorov, ki se na to stran ukrenejo med avstrijsko in bavarsko vlado, ter dolžnostim, ki za-nj iz njih izvirajo.

§. 2.

Železnici, ki je predmet te dopustnice, dodeljujejo se naslednja olajšila:

- a) oprostitev od štampiljev in pristojbin za vse pogodbe, knjižne vpise, vloge in druge listine v nabavo kapitala in zagotovilo obresti od kapitala in vršbe do časa, ko se začne vršba vožnje, in za pridobitev zemljišč, za delo in opravo železnice do konca prvega vršbenega leta;
- b) oprostitev od štampiljev in pristojbin za prvo izdatbo delnic z interimalnimi listi vred, kakor tudi od presnemščine, kar se je nabere o nakupu zemljišča;
- c) oprostitev od pristojbin in taks, dolžnih za podeljeno koncesijo in za izdatbo te dopustnice;
- d) oprostitev od pridobnine in dohodarine, od plačevanja štempeljskih pristojbin kuponom in tako tudi od vsakega novega davka, kateri bi se utegnil vvesti s prihodnjimi postavami, na trideset (30) let od dne današnjega.

§. 3.

Koncesionarjeva dolžnost je delo koncesijonirane železnice precej, ko mu se podeli dovoljenje za gradnjo, začeti in najdalje v poldrugem letu, računeč od današnjega dne dokončati. Dodelano železnico je precej v občno službo izročiti ter vožnjo po nji ves čas, dokler traja koncesija, nepretrgoma vzdržavati.

Da bode držal se zgornjega roka za delo, dolžan je koncesionar dati varnost, položivši pet tisoč (5.000) goldinarjev kaveije v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati varovancev novei.

Ako bi ne dostal zgornjega roka, sme se izreči, da je položnina propala.

§. 4.

Da izdela dopuščeno železnico, priteza se koncesionarju pravica razlastitve (razsvojitve) po določilih dotičnih postavnih propisov.

Ista pravica se koncesionarju dodeli tudi zastran tistih krilnih železnic, ki bi se imele narediti do posameznih obrtniških zavodov, in o katerih bi državna uprava spoznala, da jih je v javnem interesu napraviti.

§. 5.

Koncesionarju se je ob delu in rabi dopuščene železnici držati tega, kar ustanavlja dopustno pismo, in dopustilnih uvetov, ki jih postavi trgovinsko mini-

sterstvo, ter tudi tega, kar velevalo semkaj mereči zakoni in ukazi, zlasti železnocestni dopustni zakon od 14. septembra 1854 (Drž. zak. št. 238) in železnocestni vršbeni red od 16. novembra 1851 (Drž. zak. od l. 1852 št. 1) in pa zakonov in ukazov, kateri se morebiti pozneje dadó.

Kar se pa vršbe ali vožnje same tiče, odpuščajo se varnostne naredbe propisane v redu železnocestne vožnje v toliko, kolikor se bode z ozirom na znižano maksimalno brzino trgovinskemu ministerstvu zdelo, da se smejo, ter bodo na to stran veljali dotični posebni propisi, ki jih izdá trgovinsko ministerstvo.

§. 6.

Koncesionarju priteza se pravica, s posebnim odobrenjem državne uprave in pod uveti, ki jih ona postavi, narediti delničarsko družbo.

Delničarska družba, ki se napravi, stopi v vse koncesionarjeve pravice in obveznosti.

Predstvene obligacije se ne smejo izdajati; nasproti se dodeljuje koncesionarju pravica, izdati predstvenih delnic (akcij), ki gledé obrestovanja in razdolžbe uživajo predstvo pred založnimi delnicami, do treh petin ($\frac{3}{5}$) nominalne napravne glavnice.

Družbena pravila in obrazci delnic založnih in predstvenih, ki se izdadó, in pa morebiti predstvenih obligacij, potrebujejo odobrenja državne uprave.

Vso napravno glavnico treba je odplačati po razdolžnem črteži, ki ga odobri državna uprava, v času, dokler traja koncesija.

§. 7.

Državna uprava si pridržuje pravico, prevzeti na koncesionarjev račun poslovršo koncesijonirane železnice za ves čas koncesije, a nasproti jej bode dolžan koncesionar povrniti resnične troškove za to voditev poslovršbe, kateri se morebiti povprek ustanové.

Načine te voditve bode uravnovala vršbena pogodba, katero sklene država s koncesionarjem.

§. 8.

Gledé koncesijonirane železnice je koncesionarjeva dolžnost, dokler bi v slučaji mobilizacije ali vojske po mnenji vojaškega oblastva bilo neogibno potrebno, ustaviti vožnjo po železnici, ker se vojaška krdela pomikajo po cestah za to železnico uporabljanih ali zarad kake druge vojaške operacije na istih, ne imajoč nikake pravice do odškodbe.

§. 9.

Transporti vojakov naj bodo po znižanih tarifnih cenah, in to po tistih določilih o tem in o polajšilih potujočim vojakom, katera vsak čas veljajo pri železnici po cesarici Elizabeti imenovani.

Ta določila obsezajo tudi deželno brambovstvo obéh državnih polovic, tirolske deželne strelce, in to ne samo ob potovanji na račun državne blagajnice,

nego tudi ob službenem potovanji na svoj račun k vajam v orožji in priglednim zborom, potem vojaško stražno krdelo civilnih sodišč Dunajskih, žandarstvo, ter po vojaški osnovano finančno in varnostno stražo.

Koncesijonar se zavezuje, pristati na dogovor med avstrijskimi železnocestnimi društvi ukrenen o nabavi in imetji opravnih reči za vojaške Transporte in o vzajemnem pripomaganji z vozili ob večjih vojaških transportih, potem na veljajoči tist čas propise za železnice ob vojski ter tudi na potlejšnji, 1. junija 1871 obveljavši dodatni dogovor o transportu takih bolnikov in ranjencev, katere je ležeče prevažati ob troških vojaške blagajnice.

Tako je tudi dolžan pristati na dogovor, katerega je z železnocestnimi društvi ukreniti o vzajemnem pripomaganji z osebjem ob velikih vojaških transportih in na propis o vojaških transportih po železnicah.

Te dolžnosti ima koncesijonar samó v toliko, kolikor se njih izpolnjevanje z ozirom na drugotnost te proge in na polajšila vsled tega dodeljena gledé naprave, opreme in cele vršbe zdi biti zvršljivo, o čemer pristoji razloka trgovinskemu ministerstvu.

Koncesijonar se zavezuje, da se hoče pri oddajanji služeb v zmislu postave od 19. aprila 1872 (Drž. zak. št. 60) ozirati na doslužene podoficirje iz vojstva, vojnega pomorstva in deželne brambe.

§. 10.

Dopustna doba in z njo vred v §. 9 lit. b) železnocestnega dopustnega zakona izrečena obramba proti napravi novih železnic se ustanavlja na devetdeset (90) let, šteječ od današnjega dneva, in mine po tem roku.

Državna uprava sme tudi izreči, da je koncesija pred iztečajem zgornjega roka izgubila svojo moč, ako se ne bi dostale dolžnosti ustanovljene o začetku in zvršetku delanja (§. 3), in začetku ter vzdržbi vožnje (§. 9), in bi se prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu §^{af} 11^{ga}, lit. b) železnocestnega dopustnega zakona niti ne posebno s političnimi ali novčnimi krizami.

§. 11.

Državna uprava si prihranja pravico, da more koncesijonirano železnico čez petnajst let po tem, ko se dodela in v službo izroči, vsak čas odkupiti za odškodnino v gotovem, ki jo dá koncesijonarju.

Da se določi odkupščina, seštejó se letni čisti dohodki, kar jih je podjetje imelo v poslednjih petih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti dohodki najslabejših dveh let in povprečni čisti dohodek ostalih treh let se izračuni.

Ako bi vendar tako najdeni srednji čisti dohodek ne dosegel vsaj letnine potrebne za obresti po 5% nominalne napravne glavnice, ki jo je dovolila državna uprava, in za nje odplačilo o času, za katerega veljá koncesija — tedaj se ta letnina vzame kot čisti donos odmeri odkupščine v podlogo.

Odškodba naj se dá v renti, enaki zgornjemu srednjemu, odnosno minimalnemu donosu, ki naj se koncesijonarju v dobi še ostali koncesije poluletno, 30. junija in 31. decembra vsako leto po dospelji plačuje.

Državi se pridržuje pravica, kadar koli namesto še ne dospelih plačil rente plačati glavnično vrednost istih, diskontirano po pet od sto na leto, obresti na obresti računeč.

Ako se država odloči, da bode to glavnico plačevala, naj jo — kakor si sama izbere — plača v gotovini ali z državnimi zadolžnicami.

Državne zadolžnice je pri tem računiti po ceni, kakoršna se podá kot srednja cena državnih zadolžnic enake vrste po uradnih zapisih da je v neposrednje poprejšnjem poluletji bila na Dunajski borsi.

Cifro efektivne in pa nominalne glavnice za napravo podvreči je odobrenju državne uprave.

Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država v bremen čisto last in užitek te tukaj koncesijonirane proge z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, — tudi vozil in zalog materijala, in tako tudi iz napravne glavnice narejenih vršbenih in pričuvnih zalogov, kolikor le-ti niso uže po svoji namembi z odobrenjem državne uprave celo ali deloma pošli.

§. 12.

Ko mine dopustilo in tist dan, kadar mine, preide na državo brez vračila neobremenjena svojina in užitek dopuščene železnice, in vse premične in nepremične pritikline, tudi vozilnega parka, če se je kateri omislil, in zalog materijala, in tako tudi iz napravne glavnice narejenih vršbenih in pričuvnih zalogov, kolikor le-ti niso uže z odobrenjem državne uprave po svoji namembi po polnem ali nekoliko pošli (§. 11).

Ako to dopustilo mine, ter tudi, ako se odkupi železnica (§. 11), ostaja koncesionarju last rezervnega zalog napravljenega iz lastnih dohodkov podjetja in kar ima denarjev terjati, po tem last posebnih del in poslopij napravljenih ali pridobljenih iz lastnega imetka, katere je sezidal ali si pridobil vsled pooblastila od državne uprave z izrečnim pristavkom, da ne bodo pritiklina železnici.

§. 13.

Državna uprava ima pravico, uveriti se, da so dela železne ceste ter tudi vršbena oprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odpravijo.

Tudi ima državna uprava pravico, po svojem človeku pregledovati gospodarjenje.

Komisar, katerega postavi državna uprava, tudi sme, ako se napravi delničarska družba, kolikorkrat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, kateri veljá za načelništvo železnocestnega podjetja, in ustavljati vse sklepe in naredbe nasprotne zakonom ali družbenim pravilom, oziroma kvarne državni koristi.

Za tu ustanovljeno nadziranje koncesionar ne plačuje v državno blagajno za zdaj posebnega povračila.

§. 14.

Državni upravi se dalje prihranja pravica, ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila po večkrat prelomile ali opustile dolžnosti, naložene v dopustnici, v dopustnih uvetih ali v zakonih, poprijeti se naredeb, primernih zakonom ter po okolnostih — še predno izteče koncesija, — izreči da je ista ugasnila.

Resno opominjaje vsacega, da ne dela zoper to, kar ustanovljuje le-ta dopustnica, in dodeljujoč koncesijonarju pravico, zastran izkazne škode pred Našimi sodišči zahtevati odméne, dajemo vsem oblastvom, katerih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to dopustnico in vsem tem, kar se v njej ustanavlja.

V dokaz tega izdajemo to pismo, naudarjeno z Našim večjim pečatom, v Našem cesarstvu glavnem in prestolnem mestu na Dunaji, eden in dvajsetega dne meseca aprila v letu po odrešenji sveta tisoč osem sto osemdesetem petem Našega cesarjevanja tridesetem sedmem.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Pino s. r.

Dunajewski s. r.

71.

Postava od 25. aprila 1885,

o napravi železnice od Doboja čez Dolnjo Tuzlo v Simin-Han.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

C. kr. vladi daje se oblast, privoliti v to, da se za delo železnice z ozko kolotečino od Doboja na Dolnjo Tuzlo v Simin-Han prebitki deželnih dohodkov bosenskih in hercegovinskih, kar se jih ne potroši za redno upravo, uporabijo do največine od 1,300.000 gld., odnosno, da se na podlogi istih do tega iznosa vzprejme zajem.

Dohodke te železnice treba je med deželnimi dohodki Bosne in Hercegovine kot prejemke zaračunjati.

§. 2.

Paragrafa 1 postav od 4. februarja 1881 (Drž. zak. št. 9) in od 5. junija 1884 (Drž. zak. št. 92) izpreminjata se takó, da — dokler se bodo prebitki bosensko-hercegovinske deželne uprave pritezali v plačevanje omenjenih gradbenih troškov, eventualno v obrestovanje in odplačevanje vzprejetega zajma, bode samo vršbene prebitke železnocestnih prog Zenica-Serajevo in Mostar-

Metkoviči, po tem to, kar bi od deželnih dohodkov po omenjeni uporabi morebiti še ostajalo, uporabljati za opravo obresti in razdolžbenih odplačil onih zajmov, ki so bili na temelji napomnjenih postav iz aktivnih imovin bivših osrednjih financij dovoljeni.

§. 3.

Pričujoča postava pride v moč tist dan, katerega bode razglašena, vendar pod tem uvetom, da določila njej primerna v deželah ogerske krone kot postava obveljajo ter se istodobno s to postavo razglasé.

Na Dunaji, dne 25. aprila 1885.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Pino s. r.

Dunajewski s. r.

72.

Postava od 1. maja 1885,

o dodelilih in uvetih za gradnjo lokalne železnice od Levova v Ravo rusko.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Člen I.

Vladi se daje oblast, udeležiti se dobave glavnice za gradnjo lokalne železnice od Levova v Ravo rusko, katero namerja c. kr. priv. družba železnice Levov-Črnovica-Jaš, prevzemši glavnih delnic delničarske za to lokalno železnico osnovati se imajoče družbe z iznosom od devet sto tisoč (900.000) goldinarjev avstr. veljave v notah.

Ta udeležba državnega zaklada zavisi od uvetov, da se dobava ostale za gradnjo potrebne glavnice v iznosu od 2,700.000 gld. največ

1. gledé delnega iznosa od 120.000 gld. zagotovi z nepovratnimi prispevki dežele gališke in mesta Levovskega,

2. a gledé ostalih 2,580.000 gld., od katerih se sme največ 2,320.000 gld. izdati v predstvenih delnicah delničarske sestaviti se imajoče družbe, ne obremenivši državnega zaklada, na ta način, da ima za to in gledé tega, da se bode z zgornjim skupnim iznosom glavnice izhajalo, prej imenovana družba poroštvo prevzeti.

Ako bi se nadaljevanje le-te lokalne železnice od Rave ruske do državne meje proti Netrebi (Tomašovu) v stik z ruskim železnocestnim omrežjem zagotoviti imelo, sme se prej po cifri določeni skupni iznos glavnice povišati z izdatbo predstvenih in glavnih delnic v iznosu, ki ga ustanovi državna uprava.

Člen II.

Dividenda, katera pristoji v členu I omenjenim predstvenim delnicam, predno nastane glavnim delnicam pravica do potegovanja dividende, ne sme se izmeriti više nego s pet odstotki.

Glavne (založne) delnice, ki jih država po členu I prevzame, morajo uživati enake pravice, kakor ostale glavne delnice delničarske družbe, katera se osnuje, ter ne sme gledé istih glasovalna pravica v pravilih utesniti se na neko maksimalno število glasov niti nasproti imetnikom predstvenih delnic.

Člen III.

Vplačila na glavne delnice, ki jih država po členu I prevzame, naj se opravi na neštempljano prejemno potrdilo v petih enakih letninah, ki se začne od leta 1887, v rokih, ki jih državna uprava določi za to.

Prvo teh delnih odplačil naj se nikakor ne opravlja pred, nego bode v členu I naveden ostanek glavnice za gradnjo, kar se mora prav izkazati, vplačan in uporabljen ter lokalna železnica omenjena v členu I od Levova v Ravorusko dopustilo primerno dodelana in v javno službo izročena.

Člen IV.

V členu I imenovano lokomotivno železnico, katera naj se napravi s pravilno medkolesno širino, dodelati je in v javno službo izročiti v dveh letih, računeč od časa podeljene koncesije.

Člen V.

Razveljavlja se postava od 24. maja 1874 (Drž. zak. št. 85), o uvetih in dodelilih za delničarsko družbo železnice Levov-Črnovice-Jaš v oziru na nadaljevanje njenih železnocestnih prog do deželne meje pri Netrebi (Tomašovu).

Člen VI.

Ta postava pride v moč tist dan, katerega bode razglašena.

Zvršiti jo naroča se Mojemu ministru za trgovino in Mojemu ministru za finance.

V Budim-Pešti, dne 1. maja 1885.

Franč Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Pino s. r.

Dunajewski s. r.

73.

Postava od 3. maja 1885,

o prodaji več predmetov nepremične državne lastnine in o načinu, kako uporabiti izkupilo.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó :

1, Mojemu ministru za finance daje se oblast, prodati niže naštete predmete v Pragi, namreč :

- a) del tako imenovane konjeniške kasarne p. št. 1043/II, ki meri 2237·39 kvadratnih metrov;
- b) tako imenovano poslopje vojaško-stavbinskega ravnateljstva p. št. 147/II mereče 1701·3 kvadratnih metrov;

- c) tako imenovano kasarno Farabovskega p. št. 1008/II merečo 766·44 kvadratnih metrov;
- d) tako imenovano Novobrasko (novovratno) kasarno p. št. 991/II merečo 4414·17 kvadratnih metrov in k njej spadajoče tako imenovano malo poslopje p. št. 1012/II mereče 412·89 kvadratnih metrov.
2. Izkupilo je v razpolog dati upraviteljstvu vojstva v dobavo nadomestila.
3. Zvršitev te postave naročena je Mojemu ministru za finance.

V Budim-Pešti, dne 3. maja 1885.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.

74.

Ukaz ministerstev za finance in trgovino od 5. maja 1885,

da se cena za železnocestne vozne liste z vtiskanim štempljem nekoliko zniža.

Cenovnik štempljanih železnocestnih voznih listov, razglašen z ukazom od 1. aprila 1884 (Drž. zak. št. 41), po tem točka 8 b) v misel vzetega ukaza izpreminjata se v tem zmislu, da se 4 gld. 50 kr. vpostavljen cena za 1.000 voznih listov brez firme na papirji, kakeršen je propisan za posamično prodajanje (Tarifno število 1), počenši od dne, katerega bode razglašen ta ukaz, temu, kdor naroči najmanj 1.000 takih listov, znižuje na 4 gld.

Ostala določila napomnjenega ukaza in tarife ostanejo veljavna.

Dunajewski s. r.

Pino s. r.

75.

Ukaz ministerstva za trgovino od 6. maja 1885,

o tem, pod katerimi uveti se smejo strelne kapice, lepenke zapalnice in metalne patrone po pošti voziti.

V porazumu s c. kr. državnim vojnim ministerstvom in s kralj. ogerskim ministerstvom za javna dela in komunikacijo pripušča se, da pošta vozi pri ročnem strelnem orožju rabljene strelne kapice, zapalnice in kovinske ali metalne patrone, t. j. take patrone, katerih tulci se samo in edino iz kovine narejajo; a treba je držati se propisov ukaza ministerstev za notranje reči, pravosodje, finance in policijo od 11. februarja 1860 (Drž. zak. št. 39), o izdavanji tako zvanih strelivnih (municipijskih) spremnic, ter poleg tega izpolnjevati še naslednje uвете:

1. Take strelivne stvari morajo najpred v manjših oddelkih biti spravljene v kartone iz trdne (toge) lepenke, ki so z vrvcami povezani ali pa zalepljeni, tako da jim se lega v kartonih ne more izpreminjati (da ne mahadrajo). Posamične

kartone je na to trdo enega poleg drugega in nad drugim vložiti v dobro staknene trdne lesene skrinje in kjer bi v skrinji kaj ostalo praznega prostora vmes, treba je z lepenko, papirčki ali suhimi zgrebicami (tuljem) tako napolniti, da kartoni v skrinji nikakor ne morejo med vožnjo tresti se in mahadrati.

Ostenki skrinje morajo biti po 2·5 do 3 cm debeli in z lesenimi vijaki zaprti. Teža ene posamične poslatve ne sme presežati 5 kilogramov.

Pri metalnih patronah morajo izstrelki (strelila) biti tako trdno zvezani z metalnimi tulci, da se ne more svinčenka (zrno, kugla) odločiti in smodnik ali strelni prah razsuti.

2. Skrinje z metalnimi patronami mora pošiljavec vrh tega s plombo zapreti in vse njih ploskve — razven one, na kateri je adresa, — z rudečim papirjem zalepiti. Vsebinsko je tako na poslatvi sami, kakor tudi na spremnici po tanko vpovedati, ter je pošiljavec razven tega še dolžan, spremnici pripeti svoje izrecilo s pristavljenim krajem, dnem in podpisom in v izrecilu je povedati tudi znamenje plombe.

To izrecilo naj slove ali glasi:

Izrecilo,

Znajoč določila ukaza c. kr. ministerstva za trgovino od 6. maja 1885, št. 15.819, podpisanec izrekuje, da v priloženi spremnici omenjena, z znamenjem plombirana poslatvev tem določilom ustreza, ter je porok za vsako škodo, ki bi nastala iz kake nepravosti tega izrecila.

(Datum.)

(Podpis.)

3. Poštnim uradom je oprezno ali previdno postopati s takšnimi poslatvami ter paziti jih sosebno vsake nevarnosti zastran ognja.

4. Patrone, katerih tulci niso edino iz kovine narejeni, ampak imajo vmes tudi kako drugo tvarino ali pa brez vse kovine samo iz drugih tvarin (n. pr. iz papirja ali lepenke) obstojé, ne smejo se za vožnjo po pošti vzprijemati in naj se — na slučaj — dalje ne pošiljajo. Ako se kaj tacega primeri, treba je to naznaniti nadstojnemu poštnemu in telegrafskemu ravnateljstvu.

5. Kdor razpočne stvari pod lažno ali nenatančno vpovedjo na pošto dá, da bi se kam vozile, ali kdor zanemari varnostne naredbe in poskrbe, katere so kot uvet za vzprijem strelnih kapić ali kapsul, zapalnic in kovinskih patron zapovedane, dolžan je, poleg kazni, katere bi ga zadele po kazenski postavi ali po kakem posebnem ukazu, v §. 2 reda vozne pošte od leta 1838 postavljeno konvencionalno kazen od 25 gld. položiti ter je poleg tega odgovoren za vso škodo, kaktera bi nastala.

Pino s. r.